

den selv har meddelt som Forudsætning for de Bevillinger, som den har faaet, men desuden er det en Foranstaltning, der er saa langt fra at være nogen postalt fornuftig Foranstaltning, at den tværtimod modvirker hele Postvæsenets Opgave, samtidig med at den vækker Uvillie i Befolkningen mod Centraladministrationen, som jeg ikke kan Andet end anerkjende for berettiget. Jeg skal blot som et Exempel paa, hvor urimeligt Postvæsenet er mange Steder i den Stilling, det indtager overfor Befolkningen og særlig overfor Pressen, nævne, hvad der er mig meddelt fra Bræsto, at man der, hvis jeg ikke er feil underrettet, forlanger Bladene indleverede Kl. 7 Aften, skjøndt Posten først afgaar næste Morgen Kl. 6. Derfor Bladene ikke ere indleverede paa Posten inden Kl. 7 Aften, befordres de ikke med næste Dags Post, men maa ligge 35 Timer, inden de kunne komme bort. Jeg tror, det er et aldeles betegnende Exempel paa, hvor mageligt man tager sig det paa Postkontorerne, og hvor lidt det ligger dem paa Sinde at imødekomme Publikums Tarv; men det er ogsaa et afgjørende B. vis paa, at der næppe er Trang til større Kontorhold, thi er man saa lidt ivrig for at imødekomme berettigede Krav, saa er man meget magelig i den Maaade, hvorpaa der administreres. Der maa være en Mågelighedens Aand i hele denne Administration. Jeg sigter ikke herved til denne bestemte Postmester, men i det Hele maa der gaa en Langsomhed og Sindrægtighed gjennem denne Administration; hvad var ellers simplere end at udhænge en Postkasse ved Kontoret til Aviserne, en Postkasse, hvori det var tilladt Vedkommende at kaste Aviser, selv om det var midt om Natten, naar blot Aviserne var der en vis Tid inden Postens Afgang. Det er Noget, man i ethvert andet Land i Verden vilde være faldet paa, men her falder man ikke paa det, fordi man her tror, at Befolkningen er til for Administrationens Skyld, medens i Virkeligheden Administrationen skal være til for Befolkningens Skyld. Det er heller ingen Hemmelighed, det er i det Mindste et almindelig udbredt Rygte, som maaste nærmere kan blive oplyst i Finantsudvalget, om ikke andet Steds, at der er Postmestre, der have erklæret, at der aldeles ingen Grund er til at indskrænke Kontortiden, at de kunne besørge deres Arbejde ligesaa godt, skjøndt de ikke faae forøget Kontorhold, og endog indskrænke det, men Regjeringen har paabudt disse Postmestre at gjøre Arbejdet og forlangt, at Kontortiden skulde indskræntes. Jeg nævner dette kun, for at det kan blive Gjenstand for nærmere Forhandling og oplyst, om det er sandt eller ikke;

men hvis det er sandt, er det næppe lovligt. Regjeringens Interesse for Postvæsenet paa Finantsloven indskrænker sig i Alar til, at den for Landpostvæsenet begjærer et noget mindre forøget Beløb, end den pleier at begjære, og den Argumentation, i Henhold til hvilken der begjæres 20,000 Kr. mindre, er overordenlig interessant. Der staar nemlig i Anmærkningerne Sp. 109—110, at da Udviklingen af Landpostvæsenet i Sylland er saa vidt fremskreden, at et mindre aarligt Tilskud for denne Landsdels Vedkommende herefter vil vise sig tilstrækkeligt, har man sat det samlede Beløb ned og har da indskrænket sig til samtidig at fremme Landpostvæsenet paa Verne ved at forlange en Bevilling af den sædvanlige Størrelse. Det forekommer mig at være en ganske mærkkelig Slutning, som Administrationen der draager af, at Udviklingen er kommen nogenlunde vidt frem i Sylland, thi hvis det virkelig er Tilfældet, at Udviklingen der er saa vidt fremskreden, hvorfor saa ikke alligevel forlange den Bevilling, man hidtil har faaet, og som med Glæde er bleven givet, til at sætte større Kraft paa Landpostvæsenets Udvikling paa Sjælland? Men det er desværre ikke rigtigt, at Udviklingen er saaledes fremmet i Sylland, at der ikke skulde være overordenlig Meget tilbage at gjøre, thi den direkte Ombering er meget langt fra at være fremmet i Sylland saa vidt, som den burde være, men det er igen et Udtryk for denne Regjering's hele Betragtningssmaade. Naar det bare gaar i en vis jævn Skure, saa er det ligegyldigt, om vi derigjennem distanceres overfor alle andre Lande i Verden. Dette Landpostvæsen er en Institution, som for længe siden er gjenneført af vor sydlige Nabo, og det er saa langt fra, at det er noget Stort eller Noget, vi burde rose os af, at vi ere komne halvveis dermed, at det meget mere er en Stam, at vi ikke for længe siden ere komne paa samme Høide som Tydsland. Den tidligere Indenrigsminister, tror jeg, omfattede dette Forhold med en vis Interesse og Kjærlighed, det skal jeg ikke negte, men det lader til, at den nye Indenrigsminister ikke ønsker at dele de Laurbær, der paa dette Punkt tilkom hans Forgænger. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er saa meget mindre Grund til ikke at gaa videre frem paa Landpostvæsenets Omraade, som der i Alar er et Overskud paa Postvæsenets Budget af over 23,000 Kr., altsaa mere, end der behøves. Der burde ikke være noget Overskud paa Postvæsenets Budget. Postvæsenet bør ikke være en Institution, der bringer Penge ind i Statskassen. Efter alle nationaløkonomiske Principer bør det være en Institution,